

NOVÉ STANOVY OTEVÍRAJÍ ČSSD BRÁNU DO 21. STOLETÍ

Vážené přítelkyně, vážení přátelé,

návrh nových stanov ČSSD vyvolal celou řadu diskusí a já bych teď rád uvedl několik věcí na pravou míru. Tendence výrazně změnit stanovy České strany sociálně demokratické tu už několikrát v minulosti byly, ale nikdy se nestalo nic zásadního, co by nás posunulo dopředu. Vždycky se o tom jen mluvilo, místo toho, aby se jednalo. Já sám jsem na středočeské krajské konferenci zmínil, že změna stanov je pro mě jedna ze tří klíčových priorit při obhajobě mandátu. Už není možné dělat jen drobné úpravy, kvůli kterým bychom zamrzli ve 20. století. Nové zjednodušené stanovy musí výrazně zjednodušit vnitřní fungování strany a umožnit, abychom pružněji reagovali na klíčové otázky ve společnosti. Nemůžeme v této záležitosti zůstat pozadu ve srovnání s konkurenčními politickými subjekty.

Nejvíce reakcí přinesla možná úprava názvu strany z ČSSD na SD (Sociální demokracii). Chtěl bych upozornit na to, že se jednalo pouze o návrh pracovní skupiny připravující změnu stanov, nikoliv definitivní závěr. Na březnovém sjezdu proto tato otázka již otevřena nebude. Jinými slovy, chci vyvrátit veškeré pochybnosti a jasně vzkázat, že název naší strany se měnit nepude.

V rámci snahy zefektivnit rozhodování strany jsme se rozhodli navrhnout zánik početného Ústředního výkonného výboru, jehož kompetence by z velké části přešly na předsednictvo. To by rozhodovalo například o ročním rozpočtu strany nebo by schvalovalo zprávu o hospodaření. Změna v podobě výrazného ztížení nejvyššího orgánu strany mezi sjezdy ze zhruba 200 členů na 60 by nejen zefektivnila rozhodování, ale i významně snížila nároky na rozpočet strany. ČSSD musí být akceschopnější. Není možné, aby jeden z orgánů strany s nejvyššími pravomocemi, kterým ÚVV v současnosti je, měl problém se sejít v dostatečném počtu. Být v nejvyšších orgánech strany by mělo být jisté privilegium a podle toho bychom k tomu měli přistupovat.

S naším rozhodnutím vydat se moderní a především flexibilní cestou souvisí i nová možnost v podobě elektronického hlasování, s nímž připravený návrh stanov počítá. Odstranění velmi složitého a drahého systému korespondenčního hlasování nám ušetří spoustu času a práce. Téměř všichni jsme dnes dostupní na mobilním telefonu s přístupem na internet, nebo vlastníme počítač, na kterém denně konzumujeme informace ze zpravodajských serverů. Pro své fungování proto využijeme technologické možnosti, které nám nabízí 21. století. Zároveň to ale neznamená, že vyloučíme z diskuze a stranického života ty, kteří moderním technologiím opravdu neholdují. Nadále budou fungovat naše sekretariáty, nadále bude možnost korespondenčního hlasování.

Dalším návrhem je zrušení kvót pro zastoupení obou pohlaví a mladých lidí v orgánech strany a na kandidátních listinách. Kvóty často ztěžovaly sestavování sněmovních nebo krajských kandidátek, například když bylo málo mladých

nebo zájemkyň o volby. Neznamená to, že nechceme dávat šanci mladým lidem, nebo že nechceme v politice ženy. Je to přesně naopak. Jen k tomu nepotřebujeme kvóty! Jasným důkazem je v neděli představená kandidátní listina ČSSD do Evropského parlamentu, kterou v první desítce tvoří 5 žen a 5 mužů. Navíc mezi nimi jsou jak zkušení politici, tak mladé nadějné tváře. Současné stanovy přitom nesvazují sestavování kandidátních listin pro evropské volby s podmínkou zastoupení obou pohlaví v poměru alespoň 60 ku 40. Stále platí, že ČSSD ženy potřebuje nejen ve vedení strany, ale i na svých kandidátních listinách.

O reformě stanov řadu let mluvíme, ujišťujeme se o nutnosti jejich zásadní úpravy, ale z řady důvodů jsme se k ní nikdy neodhodlali. Naše strana je ve složité situaci, jsme příliš těžkopádní a neakceschopní. Pokud chceme být konkurenceschopní a soupeřit s našimi politickými konkurenty o přízeň voličů v 21. století, musí tomu odpovídat také naše vnitřní nastavení. Změna stanov bude o kompromisu, ne všichni budou spokojeni. Ale pokud nám jde o úspěch ČSSD, věřím, že nakonec dojdeme k závěru, že nové stanovy jsou nezbytné.

O nové podobě stanov s konečnou platností rozhodnou počátkem března delegáti na sjezdu ČSSD v Hradci Králové. Víím, že do té doby všechny tyto změny přijdou ještě několikrát na přetřes, ale já v tom mám jasno. Chci změnu. Skutečnou změnu, ne pouze kosmetickou úpravu.

Váš Jan Hamáček

JAN HAMÁČEK: SOCIÁLNÍ DEMOKRACIE POTŘEBUJE VÍCE SEBEDŮVĚRY

Komentář předsedy ČSSD pro Právo, 28. 1. 2019

Často slýchám nebo čtu, že sociální demokracie je rozhádaná. A že je to její největší problém. Když se řekne ČSSD, mnoha lidem se místo strany bojující za spravedlivější společnost vybaví spíš nesourodá parta, která si jde po krku a nic víc ji nezajímá.

My už ale taková parta vážně nejsme. Jak to mohu tak sebejistě tvrdit? Za měsíc se koná sjezd ČSSD. Objel jsem všechny krajské konference a mluvil nejen s regionálními šéfy, ale i s delegáty z okresů, kteří jsou často mnohem upřímnější a dokážou sdělit i nepříjemné pravdy jednodušeji než protřelí političtí matadoři.

Proto si nemyslím, že problém je v rozhádanosti strany. Naopak, je dobře, když si rozdílné názory spolu dokážeme vyřikat. Jsme demokratická strana, ne hnutí jednoho majitele nebo lídra. Proč se tedy o ČSSD neustále mluví jako o rozhádané straně, která řeší samu sebe, a ne problémy, které trápí občany? Vysvětlení je vlastně docela jednoduché.

ČSSD si donedávna rádi brali za rukojmí někteří její významní členové, kteří měli větší mediální než politický vliv. Většinou to byli ti, jejichž moc kulminovala před několika lety. A kteří se nedokázali smířit s ústupem ze slávy, protože se jim nepodařilo sebe sama obhájit ve volbách či stranických kláních.

Soc. dem. se nedokázala jistou dobu mediálně „přebít“. I já jsem se po nástupu do předsednického křesla snažil vše řešit spíš po dobrém, v diskusích. Byla to asi trochu chyba, ale rychle jsem se naučil, že musím být důraznější.

Doba překřikování v televizi nebo na internetu končí. I to dokazuje, že ona ničivá rozhádanost byl především mediální problém. Důležité je, aby místo hádek nezůstalo jen ticho. Jak naslouchám kolegyním a kolegům ve straně, chápou, že zásadní jsou dvě věci: mít o čem mluvit a mluvit musí lidé, kteří vzbudí zájem a důvěru veřejnosti. Zkrátka program a nové tváře.

Současná ČSSD však má jeden velký problém, a tím je nízká sebedůvěra. Mít jen zlomek pirátského nadšení nebo ničím nepodloženého sebevědomí SPD, všechny řeči o rozhádanosti a neschopnosti ČSSD by byly ty tam. Proto říkám kolegům: Pojďme do toho a ukažme všem, co v nás je! Kašleme na to, co se o nás píše, pojďme zase jako dříve vysvětlovat náš program a budme prostě sociální demokraty.

Nerozdělujeme sami sebe na tradiční a liberální. Já sám tomu dělení moc nerozumím. Sociální demokrat je z mého pohledu jeden: ten, komu vadí sobectví a chce společnost solidární se slabšími. Ten, který chrání lidi práce – ty, jež poctivě pracují, platí daně, chtějí pro své děti kvalitní školství a odmítají, aby zdravotnictví dělilo pacienty na bohaté a chudé. Nestydíme se být sociálními demokraty!

Jsem rád, že mně tolik lidí v ČSSD věří a vyjadřují to mými nominacemi na předsedu, celkem mě podpořilo jedenáct „krajských sjezdů“. Moc jim za to děkuji! Zároveň se v nominacích do vedení soc. dem. často opakují jména Jany Maláčové a Tomáše Petříčka, kteří jsou přesně těmi novými tvářemi, které dokážou vrátit důvěru v naši stranu. Oba jsou výrazní a oba dokážou jasně formulovat program ČSSD ve svých oblastech, Jana jako ministryně práce a sociálních věcí a Tomáš jako šéf diplomacie.

Jsem přesvědčen, a debaty s kolegy ve straně to dokazují, že riskantní krok jít do vlády s hnutím ANO byl správný. Prosazujeme náš program a korigujeme pravicového podnikatele v čele kabinetu. Soc. dem. v opozici by neměla šanci prosadit ani zlomek toho, co se jí daří ve vládě.

V tom jsme dobří. Úkolem pro nadcházející týden a měsíce bude větší důraz na prodávání našich úspěchů ve vládě. To je stejně důležité jako konkrétní kroky, jež se nám daří prosadit. Každý ministr, poslanec, senátor, zastupitel, každý člen by měl vysvětlovat náš program a zdůrazňovat naše úspěchy a jak reálně k lepšímu měníme životy českých občanů. Ukázat, že jsme jednotná a fungující strana. Není třeba moc: stačí reagovat na Facebooku nebo se nestydět při setkání s přáteli říci svůj názor. Budme hrdými sociálními demokraty. Já na to hrdý jsem! Dokažme, že má smysl volit ČSSD!